

FILIP TAMÁS

Láz és nyugalom

*Minek evezzelek, folyó,
rábízom magam a sodorra.*

*Ahol partra teszel, épp oda akartam –
De ujjam hegyének kis nyomát,*

*a bőrredők rajzát és a csöpp
meleget, ugye a tengerig elviszed?*

Ráeszmélés

*Fejcsóválva nézem a jegyzőkönyvem,
mennyi lelepleződés,
most már mindent értek,
áttétek és szövődmények,
mint aki egyszerre több háborúból érkezik haza,
aztán az esernyő és varrógép mellé
fölfekszik harmadiknak –
tudjátok, hova.*

felfeslik elolvad

*akár egy halom hastifuszos
hevernek egymáson versed szavai
egyiknek inni adsz a másiknak
megtörlöd homlokát miközben
nyögnek és szidják sorsukat
pedig a lét ragyog
mint a lázmérőben a higany
csak a salátatörvény mosatlan
csak a törvényszék kényelmetlen
felfeslik minden bizony mondom
felfeslik minden mit összevarrtak
és minden ellenállás elolvad egyszer
mint a jéghegy mit a déltengerre
vontat a Titanic elől a Carpathia*